

Berta Ádám

1975. július–december

PRÓZA - LXII. évfolyam, 8. szám, 2018. február 23.

Elered az eső. Kutyaolok a műúton, készen rá, hogy a padkára húzódjak, ha hirtelen megjelenne egy kocsi, de nem jön semmi. Elhagytam a falu végét, mindkét oldalról erdős, bozótos terep szegélyezi az utat. Furcsa hang válik ki a visszatérő környezeti zajból, talán madár az. Közvetlenül a pólóra vettem az esőkabátot, az ujjam meztelen karomra tapad, nem fázom, de kijózanító ez a hideg, gumis érintés, arra figyelmeztet, hogy közvetlen kapcsolatban vagyok a külvilággal. Bármi történhet. Megtorpanok, hátranézek, bele a sötétségbe, nem látok semmit. Négy-öt méterre tőlem teljesen elfogy a fény, képtelenség megmondani, távolabb mi van. Tímárt, ahonnan jövök, elnyelte az éjszaka.